

Dynamické programování

Jan Kybic

<http://cmp.felk.cvut.cz/~kybic>
kybic@fel.cvut.cz

2016

Memoizace

Dynamické programování

Memoizace

(Memoization/caching)

- ▶ Pro dlouhotrvající funkce $f(x)$
- ▶ Jednou vypočtené $f(x)$ si zapamatujeme
- ▶ Vyměníme prostor za čas (*time-space trade-off*)
- ▶ Funkce musí být čistá (*pure*)

Memoizace — implementace

Pro funkce jednoho argumentu. Vráťí funkci, která se chová jako f , jen jednou vypočítané hodnoty nejsou počítány znovu.

```
def memoize(f):  
    memo={}  
    def g(x):  
        if x not in memo:  
            memo[x]=r=f(x)  
            return r  
        return memo[x]  
    return g
```

Memoizace — použití

```
def is_prime(p):  
    if p<2:  
        return False  
    n=2  
    while n*n<=p:  
        if p % n == 0:  
            return False  
        n+=1  
    return True  
  
g=memoize(is_prime)
```

Soubor memoize.py.

Memoizace se zapomínáním

Last recently used (LRU)

- ▶ Nechceme si pamatovat vše
- ▶ Zapomeneme hodnotu použitou před nejdelší dobou (*LRU — last recently used*)

Memoizace se zapomínáním

Last recently used (LRU)

- ▶ Nechceme si pamatovat vše
- ▶ Zapomeneme hodnotu použitou před nejdelší dobou (*LRU — last recently used*)

V Pythonu (varianta bez zapomínání)

```
h=functools.lru_cache(maxsize=None)(is_prime)
```

Memoizace — měření času

Otestuje čísla $1, 2, \dots, 10^5$ na prvočíselnost.

```
>>> memoize.try_memoize_primes()
```

```
Bez memoizace:          1.41s
```

```
S memoizací poprvé:    1.51s
```

```
S memoizací podruhé:  0.06s
```

```
S lru_cache poprvé:   1.75s
```

```
S lru_cache podruhé:  0.23s
```

Soubor `memoize.py`.

Fibonacciho čísla

$$F_N = \begin{cases} 1 & \text{if } N < 2 \\ F_{N-1} + F_{N-2} & \text{if } N \geq 2 \end{cases}$$

1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, ...

Rekurzivní implementace:

```
def fibonacci(n):  
    if n <= 2:  
        return 1  
    else:  
        return fibonacci(n-1) + fibonacci(n-2)
```

Fibonacciho čísla

$$F_N = \begin{cases} 1 & \text{if } N < 2 \\ F_{N-1} + F_{N-2} & \text{if } N \geq 2 \end{cases}$$

1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, ...

Rekurzivní implementace:

```
def fibonacci(n):  
    if n <= 2:  
        return 1  
    else:  
        return fibonacci(n-1) + fibonacci(n-2)
```

Časová složitost je $\propto F_N \propto \phi^N$, kde $\phi \approx 1.618$.

Fibonacciho čísla

$$F_N = \begin{cases} 1 & \text{if } N < 2 \\ F_{N-1} + F_{N-2} & \text{if } N \geq 2 \end{cases}$$

1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89, 144, 233, 377, ...

Rekurzivní implementace:

```
def fibonacci(n):  
    if n <= 2:  
        return 1  
    else:  
        return fibonacci(n-1) + fibonacci(n-2)
```

Časová složitost je $\propto F_N \propto \phi^N$, kde $\phi \approx 1.618$.

Memoizace odstraní rekurzivní volání.

Soubor memoize.py.

Fibonacciho čísla a memoizace

```
def fibonacci2(n):  
    if n <= 2:  
        return 1  
    else:  
        return fibonacci3(n-1) + fibonacci3(n-2)  
  
fibonacci3=memoize(fibonacci2)
```

Fibonacciho čísla a memoizace

```
def fibonacci2(n):  
    if n <= 2:  
        return 1  
    else:  
        return fibonacci3(n-1) + fibonacci3(n-2)
```

```
fibonacci3=memoize(fibonacci2)
```


fibonacci=memoize(fibonacci) funguje také.

Fibonacciho čísla a memoizace

```
def fibonacci2(n):  
    if n <= 2:  
        return 1  
    else:  
        return fibonacci3(n-1) + fibonacci3(n-2)
```

```
fibonacci3=memoize(fibonacci2)
```


fibonacci=memoize(fibonacci) funguje také.

Python má tzv. *dekorátory (decorators)*, např. @memoize.

Fibonacciho čísla iterativně

specializovaná memoizace — pro F_N budeme potřebovat F_1, F_2, \dots, F_{N-1}

```
def fibonacci4(n):  
    p=[ 1 for i in range(n+1) ]  
    for i in range(3,n+1):  
        p[i]=p[i-1]+p[i-2]  
    return p[n]
```

Fibonacciho čísla iterativně

specializovaná memoizace — pro F_N budeme potřebovat F_1, F_2, \dots, F_{N-1}

```
def fibonacci4(n):  
    p=[ 1 for i in range(n+1) ]  
    for i in range(3,n+1):  
        p[i]=p[i-1]+p[i-2]  
    return p[n]
```


Stačí si pamatovat dvě poslední hodnoty.

Soubor memoize.py.

Experimentální vyhodnocení časové složitosti

	<i>N</i>	25	30	40	400	4000	40000
fibonacci	rekurzivní	0.06	0.62	75.44	<i>S</i>	<i>S</i>	<i>S</i>
fibonacci3	memoizace	0.00	0.00	0.00	0.00	<i>R</i>	<i>R</i>
fibonacci4	iterativní	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.16

Čas v sekundách.

S — neskončí v rozumném čase

R — překročena maximální hloubka rekurze

Memoizace vyrobila z rekurzivního algoritmu nerekurzivní.

Memoizace

Dynamické programování

Dynamické programování

Dynamic programming

- ▶ Problém rozdělíme na několik menších.
- ▶ Menší problémy vyřešíme systematicky 'všechny' a výsledky uložíme.
- ▶ Explicitní memoizace.
- ▶ Pro řešení většího problému využíváme dříve předpočítaných řešení.

Dynamické programování

Dynamic programming

- ▶ Problém rozdělíme na několik menších.
- ▶ Menší problémy vyřešíme systematicky 'všechny' a výsledky uložíme.
- ▶ Explicitní memoizace.
- ▶ Pro řešení většího problému využíváme dříve předpočítaných řešení.

Příklad: Fibonacciho posloupnost `fibonacci4`

Dynamické programování

Dynamic programming

- ▶ Problém rozdělíme na několik menších.
- ▶ Menší problémy vyřešíme systematicky 'všechny' a výsledky uložíme.
- ▶ Explicitní memoizace.
- ▶ Pro řešení většího problému využíváme dříve předpočítaných řešení.

Příklad: Fibonacciho posloupnost `fibonacci4`

'programování' = reformulace problému

Bellmanův princip optimality

- ▶ Ve stavovém prostoru hledejme cestu mezi stavy s a t .
- ▶ Nechť stav r leží na *optimální* cestě:
 $p_1 = s, \dots, p_M = r, \dots, p_N = t$.
- ▶ Pak i podcesty $p_1 = s, \dots, p_M = r$ a $p_M = r, \dots, p_N = t$ jsou optimální.

Dynamické programování a stavový prostor

- ▶ Nechť kritérium optimality je součet cen akcí a/nebo stavů, které minimalizujeme.

$$C = \sum_{i=1}^N C(p_i) + \sum_{i=1}^{N-1} C(a_i), \quad \text{kde } p_{i+1} = f(p_i, a_i)$$

- ▶ Nechť délka řešení je maximálně N kroků.
- ▶ Nechť v každém kroku existuje množina \mathcal{R}_i stavů, kudy musí optimální cesta procházet.
- ▶ Nechť se do stavů \mathcal{R}_{i+1} z \mathcal{R}_i mohou dostat maximálně k způsoby.

Dynamické programování a stavový prostor (2)

Problém lze řešit dynamickým programováním takto:

- ▶ V každém kroku i si pamatuji, jaká je nejlepší cena $D_i(r)$ dosažení každého stavu r z \mathcal{R}_i , optimálního předchůdce a akcí.
- ▶ Při výpočtu ceny stavů $u \in \mathcal{R}_{i+1}$ v dalším kroku vyberu nejlepší z možných akcí

$$D_{i+1}(u) = \min_{a \in A} D_i(r) + C(a) + C(u) \quad \text{kde} \quad u = f(r, a)$$

- ▶ Po dosažení cílového stavu zpětně rekonstruuji optimální cestu (je-li nutno).

Složitost tohoto algoritmu je $O(kN)$.

Dynamické programování a stavový prostor (2)

Problém lze řešit dynamickým programováním takto:

- ▶ V každém kroku i si pamatuji, jaká je nejlepší cena $D_i(r)$ dosažení každého stavu r z \mathcal{R}_i , optimálního předchůdce a akci.
- ▶ Při výpočtu ceny stavů $u \in \mathcal{R}_{i+1}$ v dalším kroku vyberu nejlepší z možných akcí

$$D_{i+1}(u) = \min_{a \in A} D_i(r) + C(a) + C(u) \quad \text{kde} \quad u = f(r, a)$$

- ▶ Po dosažení cílového stavu zpětně rekonstruuji optimální cestu (je-li nutno).

Složitost tohoto algoritmu je $O(kN)$.

Existuje mnoho variant tohoto základního postupu.

Příklad: Mince

- ▶ Řešili jsme, jak vypsát *všechny* způsoby, jak zaplatit x Kč mincemi v hodnotách $h = \{50, 20, 10, 5, 2, 1\}$ Kč.
- ▶ Nyní najdeme *nejmenší* počet mincí, kterými lze zaplatit x Kč.

Příklad: Mince

- ▶ Řešili jsme, jak vypsát *všechny* způsoby, jak zaplatit x Kč mincemi v hodnotách $h = \{50, 20, 10, 5, 2, 1\}$ Kč.
- ▶ Nyní najdeme *nejmenší* počet mincí, kterými lze zaplatit x Kč.
- ▶ Hladový (*greedy*) algoritmus nefunguje pro všechny h .

Mince — rekurzivně

Jak zaplatit částku x pomocí co nejmenšího počtu mincí o hodnotách h (pole). Vrátil pole počtů m_i mincí h_i .

Myslenka: Rekurzivně zkus zaplatit $x - h_i$ a vyber nejlepší možnost.

Mince — rekurzivně

```
def zaplat_nejlepe(h,x):
    def zaplat_internal(x):
        if x in h:      # existuje mince s hodnotou 'x'?
            return [ int(x==v) for v in h ]
        else:
            nejlepsi=None          # nejlepší pole počtů 'm'
            for i in range(len(h)): # pro všechny mince
                if h[i]<=x:        # které lze použít
                    m=zaplat_internal(x-h[i])
                    m[i]+=1
                    if nejlepsi is None or sum(m)<sum(nejlepsi):
                        nejlepsi=m.copy()
            return nejlepsi
    return zaplat_internal(x)
```

Funguje, ale má exponenciální složitost, použitelné jen asi do $x = 35$ (40s).

Mince — memoizace

```
def zaplat_nejlepe2(h,x):
    def zaplat_internal(x): # existuje mince s hodnotou 'x'?
        if x in h:
            return [ int(x==v) for v in h ]
        else:
            nejlepsi=None
            for i in range(len(h)):
                if h[i]<=x:
                    m=zaplat_internal(x-h[i])
                    m[i]+=1
                    if nejlepsi is None or sum(m)<sum(nejlepsi):
                        nejlepsi=m.copy()
            return nejlepsi
    zaplat_internal=memoize.memoize(zaplat_internal)
    return zaplat_internal(x)
```

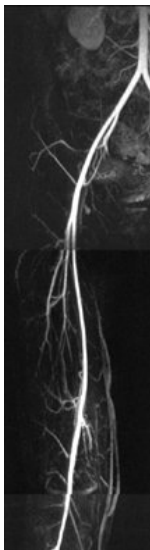
Funguje mnohem rychleji, použitelné asi do $x = 24500$ (0.42 s), pak dojde k překročení hloubky zásobníku.

Mince — dynamické programování

```
def zaplat_nejlepe3(h,x):
    reseni=[ [] ] * (x+1)      # nej. řešení pro zapl. 'x'
    reseni[0]=[0] * len(h)
    for y in range(1,x+1): # jak zaplatit y=1..x Kč
        nejlepsi_i=None      # kterou minci je nejlépe použít
        nejlepsi_pocet=None # kolik mincí bude pak potřeba
        for i in range(len(h)): # zkus všechny mince
            if h[i]<=y:      # lze ji použít?
                pocet=sum(reseni[y-h[i]])+1 # tolik mincí je potřeba
                if nejlepsi_i is None or pocet<nejlepsi_pocet:
                    nejlepsi_i=i
                    nejlepsi_pocet=pocet
        if nejlepsi_i is None: # pro jistotu
            return None
        reseni[y]=reseni[y-h[nejlepsi_i]].copy()
        reseni[y][nejlepsi_i]+=1
    return reseni[x]
```

Nejrychlejší řešení, složitost zhruba lineární, $O(x)$ (0.02 s pro $x = 2450$, 0.24 s pro $x = 24500$, 2.7 s pro $x = 245000$)

Příklad: hledání lineárních struktur v obraze

- ▶ Rentgenový (CT) obraz dolních končetin.
- ▶ Najděte nejjasnější spojnici první a poslední řádky obrazu.
- ▶ Maximalizujte:

$$J = \sum_{i=0}^{n_y} f(i, p_i)$$

$$\text{aby } |p_i - p_{i-1}| \leq 1$$

- ▶ $f(y, x)$ = jas pixelu na souřadnicích (y, x)


```
>>> import numpy as np
>>> a=np.zeros((3,4),dtype=np.uint8)
>>> a[1,2]=3
>>> a
array([[0, 0, 0, 0],
       [0, 0, 3, 0],
       [0, 0, 0, 0]], dtype=uint8)
```

Typ `numpy.array`

- ▶ Vícerozměrná pole, vícerozměrné indexování.
- ▶ Definovatelný a homogenní typ elementů.
- ▶ Efektivnější využití paměti než nativní typ `list`.
- ▶ Interoperabilita s jinými programovacími jazyky.
- ▶ Nepodporuje dynamickou změnu rozměrů, vyhledávání atp.
- ▶ Podporuje řadu matematických vektorových a maticových operací (à la Matlab)

Načtení a zobrazení obrázku

```
import scipy                # Scientific Python
import scipy.misc          # pro čtení obrázků
import pylab              # pro zobrazování a grafy
import numpy as np        # numeric arrays

def test_vessels():
    # načti obrázek do numpy.array pole
    f=scipy.misc.imread('figs/limb_vessels2.jpg')
    pylab.figure(1)        # první okno na obrazovce
    pylab.imshow(f,cmap=pylab.cm.gray) # ukaž šedotónový obrázek
    p=find_vertical(f)    # najdi spojnici, vrať x souřad.
    pylab.figure(2)      # druhé okno na obrazovce
    pylab.imshow(f,cmap=pylab.cm.gray) # ukaž obrázek znovu
    pylab.plot(p,range(len(p)), 'r.') # nakresli spojnici červeně
    pylab.show()         # počkej, až uživatel okna zavře
```

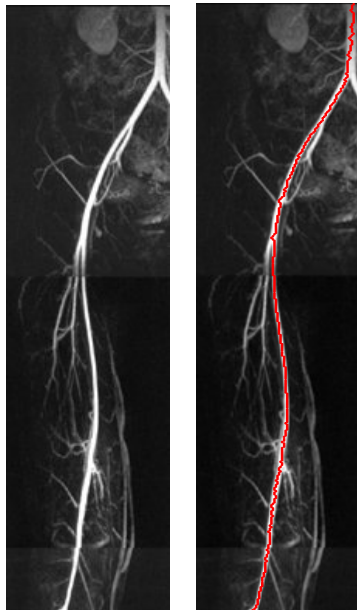
Možností načítání a zobrazování obrázků je více.

Soubor `vessels.py`.

Hledání spojnice a dynamické programování

```
def find_vertical(f):  
    ny,nx=f.shape           # velikost obrázku  
    c=np.zeros(nx)         # ceny sloupců pro aktuální řadu  
    cnew=np.zeros(nx)      # ceny sloupců pro novou řadu  
    delta=np.zeros((ny,nx),dtype=np.int8) # posun p[i]-p[i-1]  
  
    for iy in range(ny):   # první průchod shora dolů  
        for ix in range(nx): # pro všechny sloupce  
            cnew[ix],delta[iy,ix]=max( # nejlepší cesta do (iy,ix)  
                (c[ix+d]+f[iy,ix],d) for d in (-1,0,1)  
                if ix+d<nx and ix-d>=0 )  
            cnew,c=c,cnew      # vyměň odkazy na pracovní pole  
  
    p=np.zeros(ny,dtype=np.int) # výsledná cesta  
    p[ny-1]=np.argmax(c)       # začni v nejlepším sloupci  
    for iy in range(ny-1,0,-1): # zpětný průchod  
        p[iy-1]=p[iy]+delta[iy,p[iy]]  
    return p
```

Výsledek

Náměty na domácí práci

- ▶ Implementujte iterativní výpočet Fibonacciho čísel na základě dvou předchozích hodnot.
- ▶ Jak závisí zrychlení na velikosti LRU paměti v uvedených příkladech memoizace?
- ▶ Jaká je složitost algoritmu nalezení minimálního počtu mincí pro zaplacení dané částky vzhledem k počtu druhů mincí?
- ▶ Řešte úlohu minimálního počtu mincí pro zaplacení dané částky, pokud je počet mincí dané hodnoty omezen.
- ▶ Řešte úlohu batohu (dynamickým programováním): Je dáno N položek s váhou m_i a hodnotou c_i . Kolik kterých položek mám vybrat, aby váha nepřekročila M a hodnota byla maximální?
- ▶ Upravte řešení problému mincí dynamickým programováním, aby nebylo potřeba ukládat vždy celé řešení, ale jen naposledy přidanou minci.
- ▶ Upravte hledání jasné cesty v obrazu tak, aby cesta nemusela být pouze svislá.